

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 23. An vendere Beneficium Ecclesiasticum sit simonia Juris Divini seu naturalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

veluti pretium pro altera spirituali. Addit *Hamm* de *Justitia* T. 6. T. 2. n. 568. posse rem ejusmodi spirituales cum altera permutari, v. g. Ecclesiam cum Ecclesia, quamvis excessus valoris unius suppleri deberet per pecuniam, id enim conceditur *Cap. Ad questiones* de rerum permutatione: & universaliter licitæ sunt pactiones vel transactiones propriâ autoritate factæ in aliis materiis, uti si contentio sit de Jure spirituali, postea inter Episcopos vel alios fieri transactio, ut alter natim visitent, præsentent, eligant: item ut unus jurisdictionem, alter provisionem beneficiorum habeat, *Suar. c. 51. n. 8.*

115 *Objici* potest, quòd *Cap. Quæsitum*, ibidem, dicitur, *Pactio circa spiritualia vel connexa spiritualibus labem semper continet Simoniam.* R. Sermo ibi est de permutationibus Præbendarum, non autem aliarum rerum spiritualium.

116 *Q. 23. An vendere beneficium Ecclesiasticum sit Simonia Juris divini seu naturalis.* R. §. 1. Negant plerique Canonistæ cum *Garzia* de beneficiis p. 1. c. 2. n. 8; Canonistas sequuntur aliqui Theologi inter quos est *Less.* de *Just. L. 2. c. 35. n. 26.* & *Cardena* in *I. Crisi* d. 67. n. II. & 21. Alii apud *Suar. c. 24. n. 10.* negant de beneficio simplici non habentis annexam jurisdictionem, affirmant autem de curato; sed de utrisque videtur esse eadem ratio nam hæc & illa habent annexum saltem officium spirituale. Itaque Ratio *Cardena* est, quia cum beneficio insit jus percipiendi annuos proventus, licet annexum sit officio spirituali, est tamen realiter diversum ab illo, ergo vendi potest (stando in Jure naturæ) tanquam Jus ad aliquid temporale, sicuti calix consecratus potest vendi ratione materiæ & formæ artificialis secundum se pretio

pretio æstimabilis, licet illis annexa sit consecratio spiritualis: ideo autem venditio beneficii est simoniaca, quia sacris Canonibus est prohibita intuitu Religionis, uti n. III. dictum est.

§.2. Notandum cum *S. Bonavent. & Suar. à n. 12.*, ¹¹⁷ hæc duo valde distingui, *temporale annexum spirituali, temporale cui annexum est spirituale*: tum dicitur temporale annexum spirituali, si spirituale præsupponatur, sitque veluti fundamentum & præcipuum, cui adjiciatur, & in quo fundetur temporale, & ita se habet res in beneficio, in quo primum & principale velut præsuppositum est officium spirituale, cui annectitur jus percipiendi temporales fructus. Tum dicitur temporale, cui annexum est spirituale, si temporale præsupponatur tanquam primum, quod etiam principaliter attendatur, & ita se habet calix consecratus, in quo materia & forma artificialis præsupponitur, illi autem adjicitur consecratio spiritualis, & talem rem posse vendi dicemus à num. 152. Hoc supposito,

§.3. Videtur probabilius, quòd vendere beneficium Ecclesiasticum sit Simonia Juris divini seu naturalis, ita multi cum *Rayn. L. 2. S. 1. c. 10. à n. 10. & Pirh. L. 5. T. 3. à n. 75.*; estque etiam *S. Th. 2. 2. q. 100. art. 4. O.*, & eandem tenent plerique alii Theologi apud *Garz. n. 10.* Ratio est, quia licet beneficium habeat aliquid temporale, tamen hoc temporale est annexum alicui antecedenter spirituali, ita ut spirituale sit præsuppositum & præcipuum; talia autem sunt intrinsecè invendibilia, uti rectè *Suar. supra* aliique communiter, & dicitur à n. 152., ergo. *Confirm. ex principiis Cardenæ relatis n. 110.*, nam temporale, quod inest beneficio, si autoritas Superioris non accedat, nequidem virtualiter

separatur à spirituali , sed est moraliter unum cum illo, ideòque vocatur temporale spiritualizatum, ergo hoc ipso, quòd venderetur temporale, etiam venderetur spirituale, ergo esset Simonia Juris divini & naturalis. Et huc pertinet dictum Paschalis Papæ, Cap. *Si quis objecerit*, 7. caus. 1. q. 3. *Quisquis horum alterum vendit, sinè quo nec alterum provenit, neutrum invenditum derelinquit.* Et hæc confirmabuntur in q. seq., nam est contra justitiam vendere beneficium , ergo est contra Jus naturale.

119 Q. 24. *An sit etiam injustitia, dare beneficium aliud spirituale pro pretio temporali.* R. §. 1. *Esse injustitiam, uti patet, ex prop. 22. ab Alex. VII. damnata. Non est contra justitiam beneficia non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica pecuniâ interveniente, non exigit illam pro collatione beneficii , sed veluti pro emolumento temporali, quod conferre non tenebatur.*

120 §. 2. Difficultas est in explicando, cui & cur fiat injuria : Aliqui dicunt fieri Deo, quia solus Deus est Dominus rei spiritualis, homo autem tantum dispensator, uti habetur I. *ad Cor. 4.*, ergo qui rem spirituales usurpat invito Deo , facit Deo injuriam, sed qui dat beneficium pro pretio, ille usurpationem spirituales invito Deo, qui *Matth. 10.* dicitur *Gratis accepistis, gratis date,* ergo qui dat beneficium pro pretio , facit injuriam Deo. Verum dicendum est per hoc fieri Deo injuriam latè dictam tantum, non autem strictè , quia Deus nullâ re privatur, neque de hac injustitia loquitur damnatio.

121 §. 3. Talis collatio beneficii est injusta respectu illius , qui dato pretio accipit illud beneficium, quia conferens accipit pretium, & tamen vicissim de